

ระเบียบศาลอุทธรณ์
ว่าด้วยการย่อข้อกฎหมายจากคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรมีหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการย่อข้อกฎหมายจากคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ เพื่อให้การย่อคำพิพากษาศาลอุทธรณ์มีความถูกต้องครบถ้วนควรแก่การค้นคว้าอ้างอิงสำหรับเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาพิพากษาคดีและพัฒนาองค์ความรู้ทางกฎหมาย จึงวางระเบียบดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบศาลอุทธรณ์ว่าด้วยการย่อข้อกฎหมายจากคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ เมื่อผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ (ผู้ช่วยเล็ก) ตรวจร่างคำพิพากษาศาลอุทธรณ์เสร็จแล้วเห็นว่า มีข้อกฎหมายตามร่างคำพิพากษาสมควรย่อ ให้จัดแจ้งเสนอไว้ในร่างคำพิพากษาว่า “เห็นควรย่อข้อกฎหมาย”

เมื่อผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ (ผู้ช่วยใหญ่) รับร่างคำพิพากษาศาลอุทธรณ์จากผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ (ผู้ช่วยเล็ก) ให้ตรวจดูว่ามีจัดแจ้งเสนอให้ย่อข้อกฎหมายหรือไม่ หากมีจัดแจ้งดังกล่าวและเห็นพ้องด้วย ก็ให้สั่งในร่างคำพิพากษาและจัดแจ้งไว้ที่หน้าของร่างคำพิพากษาว่า “ย่อข้อกฎหมาย” แต่ถ้าเห็นว่าไม่จำเป็นต้องย่อข้อกฎหมาย ก็ให้สั่งดย่อไว้ในร่างคำพิพากษา

ในกรณีที่ไม่มีจัดแจ้งเสนอให้ย่อข้อกฎหมายของผู้ช่วยเล็ก แต่ผู้ช่วยใหญ่ตรวจร่างคำพิพากษาแล้วเห็นว่า มีข้อกฎหมายควรย่อ ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔ ในการสั่งออกร่างคำพิพากษาที่ผู้ช่วยใหญ่ไม่ได้สั่งให้ย่อข้อกฎหมาย หากผู้พิพากษาที่ทำหน้าที่สั่งออกเห็นว่าร่างคำพิพากษาเรื่องนั้นมีข้อกฎหมายควรย่อ ให้สั่งในร่างคำพิพากษาและจัดแจ้งไว้ที่หน้าของร่างคำพิพากษาว่า “ย่อข้อกฎหมาย”

ข้อ ๕ ผู้พิพากษาที่ทำหน้าที่สั่งออกอาจสั่งให้งดย่อข้อกฎหมายที่เห็นว่าไม่จำเป็นก็ได้

ข้อ ๖ ให้ผู้ช่วยเล็กทำการย่อข้อกฎหมาย (ย่อสั้น) พร้อมกับการตรวจหลังสั่งออกและกลัดย่อไปพร้อมกับร่างคำพิพากษา โดยในขั้นนี้ให้ถือว่าข้อความที่ย่อเป็นความลับ

/ข้อ ๗ ...

ข้อ ๗ เมื่อได้รับแจ้งการอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ส่วนคำพิพากษา แยกย่อข้อกฎหมาย (ย่อสั้น) มอบแก่ผู้พิพากษาที่ได้รับมอบหมายเพื่อทำการตรวจย่อ ข้อกฎหมายต่อไป

ในกรณีที่เห็นสมควร ผู้พิพากษาที่ทำหน้าที่ส่งออกร่างคำพิพากษาหรือผู้พิพากษา ที่ได้รับมอบหมายให้ตรวจย่อข้อกฎหมายอาจจัดให้มีการทำหมายเหตุข้อกฎหมายท้าย คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่ถึงที่สุดแล้วเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาองค์ความรู้ทางกฎหมายได้

ข้อ ๘ เมื่อย่อข้อกฎหมายถูกต้องสมบูรณ์แล้ว ให้ศูนย์ข้อมูลวิชาการคดีรวบรวม ย่อข้อกฎหมายบันทึกข้อมูลลงในระบบสืบค้นคำพิพากษาโดยคอมพิวเตอร์ของศาลอุทธรณ์ และ ส่งต้นฉบับให้งานห้องสมุดดำเนินการต่อไป

ข้อ ๙ ให้งานห้องสมุดจัดทำสำเนาย่อข้อกฎหมายจัดเก็บเข้าแฟ้มไว้สำหรับค้นคว้า ในห้องสมุดของศาลอุทธรณ์

ข้อ ๑๐ ให้เลขานุการศาลอุทธรณ์รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความและ วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติระเบียบนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(นายศิริชัย วัฒนโยธิน)

ประธานศาลอุทธรณ์

แนวทางการย่อข้อกำหนดจากคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

รายละเอียดที่ต้องย่อประกอบด้วย

๑. หมายเลขคดีแดงของศาลอุทธรณ์
๒. ชื่อคู่ความ
๓. ข้อกำหนดและเลขมาตราที่เกี่ยวข้อง
๔. เนื้อหาโดยย่อของคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่วินิจฉัยข้อกำหนด
๕. ชื่อองค์คณะผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
๖. ชื่อศาลชั้นต้นและผู้พิพากษาศาลชั้นต้นเจ้าของสำนวน
๗. ชื่อผู้ช่วยผู้พิพากษาที่ทำการย่อสั้น
๘. ชื่อผู้พิพากษาที่ตรวจย่อสั้น

หมายเหตุ

๑. หมายเลขคดีแดงของศาลอุทธรณ์ ในการย่อสั้นให้ใช้คำว่า คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่...
๒. ชื่อคู่ความ กรณีที่โจทก์หรือจำเลยมีหลายคน ให้ใส่เฉพาะชื่อคู่ความคนแรกและตามด้วยคำว่า “กับพวก” โดยไม่ต้องใส่คำว่า ที่ ๑
๓. ข้อกำหนดให้ใช้คำย่อว่า ป.พ.พ. , ป.อ. , ป.วิ.พ. , ป.วิ.อ. หรือ พ.ร.บ. ต่อด้วยชื่อข้อกำหนด ในกรณีที่เนื้อหาในย่อเกี่ยวข้องกับกฎหมายหลายฉบับ ให้ระบุชื่อกฎหมายทุกฉบับ
๔. เลขมาตราให้ใส่เลขมาตราที่เกี่ยวข้องตามที่คำพิพากษาศาลอุทธรณ์อ้างถึงทั้งหมด
๕. หากในเนื้อหาย่อคำวินิจฉัยกล่าวถึงชื่อบุคคลใด ให้ใช้อักษรย่อแทนชื่อบุคคลนั้น เช่น นายสมชาย ให้ย่อว่า ส.

๖. กรณีคำพิพากษาคดีครอบครัวหรือความผิดเกี่ยวกับเพศ หรือผู้เกี่ยวข้องในคำพิพากษา
เป็นเด็กหรือเยาวชน ในส่วนของชื่อคู่ความและชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ให้ใช้อักษร
ย่อทั้งหมด

๗. ตัวเลขที่ใช้ในย่อ ให้ใช้เลขอารบิก

.....